

Udskriftsdato: mandag den 12. januar 2026

AFG nr 9360 af 23/02/2021 (Gældende)

Deleleasing/splitning af kaffemaskiner

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: 20-1087385

Deleleasing/splitning af kaffemaskiner

Skatterådet kan ikke bekræfte, at retspraksis om splitleasingaftaler på biler kan anvendes analogt på en splitleasingaftale vedrørende kaffemaskiner til brug i hjemmet, således at brug af en kaffemaskine på hverdage i tidsrummet 8.30 - 17:00, grundet hjemmearbejde, anses for erhvervsmæssig og i det resterende tidsrum, anses for privat.

Det skyldes, at forbrug af kaffe i hjemmet både i og udenfor arbejdstiden må anses for privat. Det er derfor ikke muligt at anvende praksis om splitleasingaftaler på biler analogt på kaffemaskiner, da der ikke ved splitleasing af kaffemaskiner kan ske en tilsvarende tilstrækkelig opsplnitning mellem privat og erhvervsmæssig anvendelse.

Der eksisterer ganske vist en særlig personaleplejefritagelsesregel, der medfører at goder uden væsentlig økonomisk værdi, der ydes på arbejdspladsen som led i almindelige personalepleje, fx kaffe-, kantine- og kunstordninger eller lignende ikke beskattes. Der er imidlertid tale om en undtagelsesregel, der alene finder anvendelse, når fx kaffeordningen tilbydes på arbejdspladsen og ikke som her på bopælen. Dette gælder også, selvom den ansatte grundet særlige årsager som fx smitterisiko ved COVID-19 er beordret til at arbejde hjemmefra.

Skatterådsmøde 23. februar 2021 - SKM2021. 131. SR

Spørgsmål:

1. Kan det bekræftes, at retspraksis om splitleasingaftaler på biler kan anvendes analogt på en splitleasingaftale på kaffemaskiner mellem virksomhed og medarbejder? –
2. Hvis der svares ja til spørgsmål 1, kan det så bekræftes af privatforbruget kan tillægges medarbejderens løn, således medarbejderen beskattes af den procentmæssige andel som udgør privatforbruget?

Svar:

1. Nej
2. Bortfalder som følge af besvarelse af spørgsmål 1.

Beskrivelse af de faktiske forhold

I forbindelse med COVID-19, er der etableret hjemmearbejdspladser, hvor medarbejdere har fået stillet en kaffemaskine til rådighed. I tidsrummet 8.30 - 17.00 i hverdage, er forbruget arbejdsrelateret og det resterende tidsrum er forbruget privatrelateret.

Spørger overvejer at installere Smart Plug direkte til kaffemaskinerne, for herved opsætte de nødvendige foranstaltninger, til at logge samtlige informationer om kaffeforbrug samt strømforbrug.

Teknikken bag foranstaltninger til dette, gøres ved brug af et Smart Plug til hver enkelt kaffemaskine, der indsamler data hele døgnet og hermed kan fastlægge forbrug i alle tidsrum. Kaffemaskinerne kan ikke virke uden, at disse Smart Plug er tilkoblet, da de fungerer som stikkontakt. Spørger er herved i stand til at dokumentere overfor Skattestyrelsen, hvornår kaffemaskinerne er anvendt privat og erhvervsmæssigt.

Spørgers opfattelse og begrundelse

"Splitleasing" af kaffemaskinerne.

På baggrund af den anvendte teknologi, Smart Plug, vil det være muligt for arbejdsgiver og medarbejder at opgøre forbruget henholdsvis mellem erhvervsmæssig- og privatforbrug. Hermed vil der efter spørgers opfattelse ej foreligge et arbejdsgiverbetalt gode, som vil være omfattet af ligningslovens § 16.

Denne aftale vil efter retspraksis ligne aftaler om splitleasing af biler, idet udgifterne fordeles mellem arbejdsgiver og medarbejder i forhold til forbruget. For at splitleasing aftalerne på biler kan anvendes, skal følgende betingelser være opfyldt:

- Der skal foreligge separate aftaler mellem leasingselskab og arbejdsgiver samt medarbejder.
- Samtlige udgifter skal fordeles mellem parterne, på baggrund af faktisk forbrug.
- Løbende regulering af fordelingen af leasingydelse.
- Leasingydelse skal betales direkte til leasingselskabet.
- Hver part må kun hæfte for egne forpligtelser overfor leasingselskabet.
- Der skal føres detaljeret kørselsregnskab.
- Leasingselskabet skal betale samtlige omkostninger.

Ovenstående følger af retspraksis, og dette ønskes analogt anvendt i forbindelse med splitleasing af kaffemaskiner. De betingelser som nævnt, er af spørgers opfattelse muligt at opfylde, på nær funktionen af leasingselskabet. Det er dog spørgers opfattelse, at idet der er tale om mindre beløbsmæssig ordning, er det muligt at virksomheden kan agere "leasingselskabet" og hermed administrere opgørelsen af erhvervsmæssig- og privatforbrug, da det er en teknologisk opgørelse hvorved der ikke kan manipuleres med tallene, og dermed ej er en opgørelse udarbejdet af personer i virksomheden eller medarbejdere.

Det detaljeret regnskab af forbruget foretages på baggrund af disse Smart Plugs, og herved kan udgifterne fordeles på baggrund af faktisk forbrug, mellem virksomhed og medarbejder. Idet virksomheden forhandler kaffe som led i dets erhverv, vil medarbejderen kunne indkøbe kaffe skattefrit til en pris, som ikke overstiger avancen for virksomheden, jf. ligningslovens § 16, stk. 3, 2. pkt., hvorfor forbruget af kaffen, ikke skal opgøres i forhold til hvad det ville koste medarbejderen at anskaffe ved almindelig frihandel. Ligeledes anskaffes strømmen ved almindelig frihandel. De faktiske omkostninger er herved let opgørelige mellem virksomhed og medarbejder, uden dette bevirker beskatning af medarbejderen for et personalegode.

Spørger har i sit høringssvar forholdt sig til:

1. Hvad forstås ved begrebet arbejdsplads?
2. Hjemmearbejdsplads (kontorartikler rådighed skattefrit)

Hvad forstås ved en arbejdsplads?

I Skattestyrelsens indstilling og begrundelse, henviser Skattestyrelsen til, at personaleplejefritagelsen kun kan anvendes i forbindelse med goder der leveres på "arbejdspladsen".

Den reelle sondring er, om arbejdspladsen kun kan anses som værende virksomhedens adresse eller der i situationer, hvor medarbejderen arbejder hjemme fra, at hjemmet også kan anse som "arbejdspladsen".

Specielt under covid-19, hvor situationen jo medfører, at flere arbejder hjemmefra, og muligvis fortsætter således når pandemien er overstået.

I den juridiske vejledning står der "Som udgangspunkt er en arbejdsplads i forhold til LL § 9 B og LL 9 C et sted, hvor der erhverves en indtægt", hvilket der må formodes der gør i forbindelse med længerevarende hjemmearbejdspladser.

Når arbejdet udføres hjemme fra, er man fortsat omfattet af arbejdsmiljølovgivningen.

Af Arbejdstilsynets hjemmeside kan man bl.a. læse:

"Arbejdsgiverens og den ansattes almindelige pligter gælder også, når den ansatte arbejder hjemme.

Det betyder, at

- arbejdsgiveren skal sørge for, og*
- den ansatte skal medvirke til,*

at arbejdsforholdene i hjemmet er sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarlige.

Hvis flere arbejdsgivere lader arbejde udføre på samme arbejdssted, har de samarbejdspligt."

I henhold til arbejdstilsynet, da er hjemmearbejdspladser altså omfattet af adskillige regler både i forhold til indretning af hjemmearbejdspladsen, arbejde ved en skærm, sikkerheds- og sundhedsarbejde og arbejdspladsvurderinger.

Hermed får hjemmearbejdspladsen karakter af at dette er "arbejdspladsen", i det der stilles flere krav til virksomheden i forbindelse med etablering af hjemmearbejdspladser.

Hjemmearbejdsplads skattefrit

Jf. den juridiske vejledning om Hjemmearbejdspladser, har arbejdsgiveren mulighed for at stille kontorartikler til rådighed for den ansatte i forbindelse med en hjemmearbejdsplads, hvor den ansatte som hovedregel ikke beskattes af rådigheden over inventaret. Herudover er det en betingelse, at fremtoning og indretning svarer til inventar, som arbejdsgiveren stiller til rådighed på arbejdspladsen.

På virksomhedens adresse, stilles der kaffemaskiner til rådighed for medarbejderne, hvorfor en kaffemaskine i forbindelse med arbejdspladsen derhjemme, må kunne være omfattet.

Skattestyrelsens indstilling og begrundelse

Spørgsmål 1

Det ønskes bekræftet, at retspraksis om splitleasingaftaler på biler kan anvendes analogt på en splitleasingaftale på kaffemaskiner mellem virksomhed og medarbejder.

Begrundelse

Det fremgår af Den juridiske vejledning 2020-2, afsnit C. A. 5.1.1. om regler for personalegoder, at alle indtægter er skattepligtige. Det gælder både indtægter, der består i penge og indtægter, der består i andre formuegoder af pengeværdi, jf. statsskattelovens § 4. Personalegoder er derfor som udgangspunkt skattepligtige.

Ligningslovens § 16 præciserer indkomstopgørelsen for personalegoder. Det fremgår således af ligningslovens § 16, stk. 1, at der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst medregnes vederlag i form af formuegoder af pengeværdi, sparet privatforbrug og værdien af helt eller delvis vederlagsfri benyttelse af andres formuegoder, jf. statsskattelovens §§ 4-6, når tilskuddet eller godet modtages som led i et ansættelsesforhold eller som led i en aftale om ydelse af personligt arbejde i øvrigt.

Det fremgår videre af ligningslovens § 16, stk. 3, at den skattepligtige værdi skal fastsættes til den værdi, som det måtte antages at koste den skattepligtige at erhverve godet i almindelig fri handel.

Goder, der modtages som led i et ansættelsesforhold, er således som udgangspunkt skattepligtige og godernes værdi ansættes til den objektive markedsværdi.

Betaler den ansatte den fulde skattemæssige værdi for godet foreligger der dog intet vederlag, og der er intet at beskattes jf. pkt. 12.4.2 i cirkulære nr. 72 af 17. april 1996.

Det fremgår også af Den juridiske vejledning, 2020-2, afsnit C. A. 4.3.1.1, at udgifter til mad og drikke som hovedregel er en privat udgift. I helt særlige situationer kan arbejdsforholdene dog medføre, at lønmodtageren er nødt til at afholde særlige udgifter i forbindelse med spisning i arbejdstiden, eksempelvis ved rejser i forbindelse med arbejdet, jf. ligningslovens § 9 A, men derudover kan det være meget vanskeligt for en lønmodtager at få fradrag for udgifter til måltider, jf. statsskattelovens § 6, stk. 1, litra a. Som eksempel herpå kan nævnes en buschauffør, der ikke fik udefradrag fordi han kunne have haft en madpakke i en køletaske, jf. TfS 1995,483 HD.

Mad og drikke må således som udgangspunkt anses for en privatrelateret udgift. Der eksisterer dog en særlig personaleplejefritagelsesregel, der medfører, at goder uden en væsentlig økonomisk værdi, der ydes på arbejdspladsen som led i almindelig personalepleje, fx kaffe-, kantine- og kunstordninger eller lignende ikke beskattes

Der er imidlertid tale om en undtagelsesregel, der alene finder anvendelse, når fx kaffeordningen tilbydes på arbejdspladsen og ikke som her på bopælen.

Det daværende ligningsråd har i SKM2001. 255. LR, anerkendt et deleleasingarrangement således at der ikke skal ske beskatning af værdi af fri bil, hvis nærmere angivne betingelser er opfyldte, og den ansatte betaler den andel af leasingydelse, der vedrører den private anvendelse. Der er, som det fremgår af Den juridiske vejledning 2020-2, afsnit C. A. 5.14.1.10 om særlige bilordninger, tale om en undtagelse, hvor der stilles strenge krav til dokumentation og efterlevelse af alle betingelser for deleleasing.

Det er således bl.a. en forudsætning, at der er tale om indgåelse af to separate aftaler, hvor der er "vandtætte skotter" mellem de to aftaler. Der er herudover en forudsætning, at der løbende føres et fyldestgørende kørselsregnskab for den stedfundne kørsel fordelt på henholdsvis erhvervmæssige og private kørte kilometer, der lever op til detaljeringsgraden i Skatteministeriets bekendtgørelse nr. 173 af 13. marts 2000 om dokumentationskrav vedrørende skattefri kørselsgodtgørelse.

Det er i den forbindelse Skattestyrelsens opfattelse, at det ikke er muligt at anvende praksis vedrørende deleleasingordningen for biler analogt i forhold til den beskrevne ordning med kaffemaskiner, hvorefter der foretages en fordeling mellem en erhvervmæssig og en privat del.

Forbrug af kaffe må, efter Skattestyrelsens opfattelse, anses for at være en privatrelateret udgift, jf. ovenfor. Dette gælder uanset om dette sker i eller udenfor arbejdstiden. En kaffeordning på arbejdspladsen er således som udgangspunkt også skattepligtig for de ansatte. Det er alene pga. personaleplejefritagelse, at kaffe på selve arbejdspladsen reelt undtages for skattepligt.

Dette gælder, efter Skattestyrelsens opfattelse, også, selvom den ansatte grundet særlige årsager som fx smitterisiko ved COVID-19, er beordret til at arbejde hjemmefra.

Det er derfor Skattestyrelsens opfattelse, at det ikke er muligt at anvende forbrug af kaffe som fordelingsparameter, analogt med fordelingen af private og erhvervmæssige kilometer efter deleleasingordningen, idet forbrug af kaffe i hjemmet både i og udenfor arbejdstiden må anses for privat.

Det er derfor også Skattestyrelsens opfattelse, at ansatte der får stillet en kaffemaskine til rådighed efter den beskrevne ordning vil skulle beskattes i forhold til markedsløsen for en tilsvarende maskine fratrukket den ansattes egenbetaling, jf. ligningslovens § 16, stk. 3. Dette gælder også, såfremt den ansatte leaser en kaffemaskine hos arbejdsgiver til en lavere pris end markedsløsen, jf. bl.a. afgørelserne SKM2011. 61. SR, SKM2011. 724. SR og SKM2018. 523. SR.

Skattestyrelsens bemærkninger til spørgers høringssvar.

Det er korrekt som anført af spørger i høringssvaret, at det fremgår af Den juridiske vejledning, afsnit C. A. 4.3.3.1.2 om arbejdsplads, at "Som udgangspunkt er en arbejdsplads i forhold til LL § 9 B og LL 9 C et sted, hvor der erhverves en indtægt."

Af den efterfølgende sætning fremgår videre: "Alle former for arbejdspladser, der ikke også er den skattepligtiges bopæl, er omfattet."

Der sondres således også i denne sammenhæng skatteretligt mellem bopæl og arbejdsplads.

"Afgrænsningen betyder således, at bopælen ikke kan anses som et arbejdssted i forhold til bestemmelserne i LL § 9 C og § 9 B. Se SKM2001. 427. VLR, hvor bopæl og arbejdsplads var sammenfaldende, og ejendommen kunne derfor ikke anses som arbejdssted i LL § 9 B forstand. Vestre Landsret anførte i sin præmis, at:

"Der er herefter ikke grundlag for at antage, at der med den da gennemførte ændring af ligningslovens § 9 B har været tilsigtet en ændring af den hidtidige retstilstand, hvorefter fradrag for udgifter til befordring mellem to arbejdspladser kun kan opnås, hvis ingen af arbejdspladserne tillige er den skattepligtiges bopæl".

Det samme resultat ses også af præmisserne til SKM2003. 336. HR".

Også i forarbejderne til LF 285 fra 1993, lov nr. 482 af 30. juni 1993 om ændring af ligningsloven og personskatteloven (Befordring)), blev det anført, at:

"Alene kørsel til et indtægtsgivende arbejdssted er omfattet af reglen. Til gengæld vil alle former for arbejdspladser, der ikke tillige er den skattepligtiges bopæl, (Skattestyrelsens fremhævnings) være omfattet af reglerne, herunder f.eks. kørsel til kundebesøg, konferencer eller afhentning af post eller materialer. Som arbejdsplads betragtes også steder, hvor den pågældende modtager undervisning i efteruddannelsesøjemed som et led i arbejdet.

Det anførte ændrer endvidere ikke ved, at det fortsat er Skattestyrelsens opfattelse, at det ikke er muligt at foretage en fordeling mellem privat og erhvervsmæssig anvendelse af en kaffemaskine, da brygning og indtagelse af kaffe på bopælen udelukkende må anses for at vedrøre privatsfæren. Der kan i den forbindelse henvises til Skattestyrelsens tidligere bemærkninger herom, herunder at det derfor ikke er muligt at anvende reglerne for splitleasing analogt.

I forhold til det anførte vedrørende skattefri hjemmearbejdsplads, er reglerne og praksis herfor nærmere beskrevet i Den juridiske vejledning, afsnit C. A. 5.9 om løsøre til rådighed.

Det fremgår indledningsvis at dette afsnit, at "Gratis benyttelse af andres rørlige eller urørlige gods skal beskattes. Se SL § 4, litra b, 1. pkt. Udgangspunktet for beskatning af løsøre, som arbejdsgiveren stiller til rådighed i hjemmet, er LL § 16."

Der er dog en række undtagelser hertil.

I den forbindelse kan bl.a. nævnes en arbejdscomputer med tilbehør, der ikke medfører beskatning, uanset den er til privat rådighed i hjemmet. Skattefritagelsen er i den forbindelse positivt hjemlet i ligningslovens § 16, stk. 13. Der eksisterer ikke en tilsvarende bestemmelse vedrørende fri kaffemaskine til rådighed i hjemmet.

Der er korrekt når spørger anfører, at den ansatte som hovedregel ikke skal beskattes af det inventar arbejdsgiveren stiller til rådighed i forbindelse med en hjemmearbejdsplads.

Af det ovennævnte afsnit C. A. 5.9 om løsøre til rådighed fremgår således: "Hvor arbejdsgiveren stiller kontorinventar, såsom kontorstol, bord, lampe til rådighed for den ansatte i forbindelse med en hjemmearbejdsplads, skal den ansatte som hovedregel ikke beskattes af rådigheden over inventaret. Det er en betingelse, at det i såvel fremtoning som indretningsmæssig henseende svarer til det inventar, som arbejdsgiveren stiller til rådighed på arbejdspladsen. Se TfS 1996, 781 TSS."

Som det fremgår, er der tale om inventar i form af kontorstol, bord og lampe, dvs. Inventar, der knytter sig tæt til den konkrete ansattes udførelse af arbejdet. Det er ikke tilfældet med en kaffemaskine.

At en kaffeordning på arbejdspladsen er skattefri, skyldes som tidligere nævnt ikke at den anses for erhvervsmæssig. Det skyldes derimod den særlige personaleplejefritagelsesregel. Denne gælder imidlertid alene på arbejdspladsen og ikke i hjemmet.

En ansat, der får stillet kunst til rådighed i hjemmet vil således også skulle beskattes heraf, uanset den pågældende arbejder hjemmefra. At der på arbejdspladsen måtte være en kunstordning, der ikke beskattes som følge af den særlige personaleplejefritagelsesregel, ændrer ikke herved, da der som ovenfor nævnt, skatteretligt skelnes mellem hjem og arbejdsplads i relation til personaleplejefritagelsesreglen., jf. afgørelsen LSR1978,125.

Dette er også præciseret i flere afgørelser, senest i SKM2020. 556. SR, hvor Skatterådet fandt, at hvis samtaler i forbindelse med et sundhedstjek på arbejdspladsen foregik på et andet sted end arbejdspladsen, ville de ikke være omfattet af skattefriheden i personaleplejefritagelsesreglen.

I forhold til Spørgers henvisning til arbejdstilsynet og arbejdsmiljøreglerne, bemærkes, at der arbejdsmiljømæssigt også skelnes mellem arbejde i hjemmet og på arbejdspladsen.

Af arbejdstilsynets hjemmeside fremgår således:

"Hovedreglen er, at arbejdsmiljølovgivningen gælder, når den ansatte udfører arbejde hjemme. Men reglerne om

- arbejdsstedets indretning,
- arbejde ved en computer,
- virksomhedernes sikkerheds- og sundhedsarbejde, og
- hvileperiode og fridøgn

gælder kun i begrænset omfang."

Herudover bemærkes, at Skattestyrelsen træffer afgørelse på baggrund af de skatteretlige regler. Det forhold, at reglerne i arbejdsmiljølovgivningen ikke måtte være i overensstemmelse med de skatteretlige regler, ændrer ikke herved.

På baggrund af ovenstående ses Spørgers høringssvar derved ikke at ændre ved, at forbrug af kaffe og anvendelse af kaffemaskiner i hjemmet både i og udenfor arbejdstiden må anses for privat. Det er derfor ikke muligt at anvende praksis om splitleasingaftaler på biler analogt på kaffemaskiner, idet der ikke ved splitleasing af kaffemaskiner kan ske en tilsvarende tilstrækkelig opsplitting mellem privat og erhvervsmæssig anvendelse.

Indstilling

Skattestyrelsen indstiller derfor, at spørgsmål 1 besvares med "Nej".

Spørgsmål 2

Det ønskes bekræftet, at hvis der svares ja til spørgsmål 1, at privatforbruget kan tillægges medarbejderens løn, således medarbejderen beskattes af den procentmæssige andel som udgør privatforbruget.

Begrundelse

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål 1, hvorfor spørgsmålet bortfalder.

Indstilling

Skattestyrelsen indstiller, at spørgsmål 2 "bortfalder".

Skatterådets afgørelse og begrundelse

Skatterådet tiltræder Skattestyrelsens indstilling og begrundelse.

Lovgrundlag, forarbejder og praksis

Spørgsmål 1

Lovgrundlag

Statsskattelovens § 4

Som skattepligtig Indkomst betragtes med de i det følgende fastsatte Undtagelser og Begrænsninger den skattepligtiges samlede Aarsindtægter, hvad enten de hidrører her fra Landet eller ikke, bestaaende i Penge eller Formuegoder af Pengeværdi, saaledes f. Eks. :

a. af Agerbrug, Skovbrug, Industri, Handel, Haandværk, Fabrikdrift, Søfart, Fiskeri eller hvilken som helst anden Næring eller Virksomhed, saa og alt, hvad der er oppebaaret for eller at anse som Vederlag for videnskabelig, kunstnerisk eller litterær Virksomhed eller for Arbejde, Tjeneste eller Bistandsydelse af hvilken som helst Art;

b. af Bortforpagtning, Bortfæstning eller Udleje af rørligt og urørligt Gods, saavel som af vederlagsfri Benyttelse af andres rørlige eller urørlige Gods. Lejeværdien af Bolig i den skattepligtiges egen Ejendom beregnes som Indtægt for ham, hvad enten han har gjort Brug af sin Beboelsesret eller ej; Værdien ansættes til det Beløb, som ved Udleje kunde opnaas i Leje af vedkommende Ejendom eller Lejlighed, dog at den, naar særlige Forhold maatte gøre denne Maalestok mindre egnet, kan ansættes skønsmæssigt; –

c. af et Embede eller en Bestilling, saasom fast Lønning, Sportler, Embedsbolig, Naturalydelse, Emolumenter, Kontorholdsgodtgørelse (med Hensyn til Kontorudgifter jfr. § 6b.), samt Pension, Ventepenge, Gaver (jfr. dog herved Bestemmelsen i § 5b.), Understøttelser, Klosterhævning, Livrente, Overlevelsere, Aftægt og deslige; –

(...)

Statsskattelovens § 6, stk. 1, litra a.

Ved Beregningen af den skattepligtige Indkomst bliver at fradrage:

a. Driftsomkostninger, d.v.s. de Udgifter, som i Aarets Løb er anvendt til at erhverve, sikre og vedligeholde Indkomsten, derunder ordinære Afskrivninger;

Ligningslovens § 16, stk. 1 - 3:

§ 16. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst medregnes tilskud til telefon uden for arbejdsstedet, jf. stk. 2, samt efter reglerne i stk. 3-14 vederlag i form af formuegoder af pengeværdi, sparet privatforbrug og værdien af helt eller delvis vederlagsfri benyttelse af andres formuegoder, jf. statsskattelovens §§ 4-6, når tilskuddet eller godet modtages som led i et ansættelsesforhold eller som led i en aftale om ydelse af personligt arbejde i øvrigt. Tilsvarende gælder personer, der er valgt til medlem af eller medhjælp for bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd, nævn eller andre kollektive organer, herunder Folketinget, regionsråd og kommunalbestyrelser.

Stk. 2. Udgifter til telefonabonnement uden for arbejdsstedet kan ikke fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Tilskud til telefonudgifter anses fortrinsvis at dække abonnementsudgiften. Erhvervsmæssige samtaleudgifter vedr. telefon uden for arbejdsstedet kan for erhvervsdrivende fradrages efter reglen om driftsomkostninger i statsskattelovens § 6, litra a, og for lønmodtagere fradrages efter ligningslovens § 9, stk. 1.

Stk. 3. Den skattepligtige værdi af de i stk. 1 omhandlede goder skal ved skatteansættelsen, medmindre andet følger af stk. 4-16, fastsættes til den værdi, som det måtte antages at koste den skattepligtige at erhverve goderne i almindelig fri handel.

(...)

Bekendtgørelse nr. 173 af 13. marts 2000 om rejse- og befordringsgodtgørelse

§ 1. Arbejdsgiveren/hvervgiveren skal kontrollere, om betingelserne for at udbetale skattefri rejsegodtgørelse er opfyldt, herunder antallet af erhvervsmæssige rejsedage. Der kan udbetales forskud på skattefri rejsegodtgørelse med åcontobeløb for hver enkelt rejse eller med ugentlige eller månedlige åcontobeløb. Forskuddet skal være afpasset modtagerens forventede erhvervsmæssige rejser. ▯

Stk. 2. Bogføringsbilag vedrørende den erhvervsmæssige rejse skal indeholde:

- 1) Modtagerens navn, adresse og CPR-nummer.
- 2) Rejsens erhvervsmæssige formål.
- 3) Rejsens start- og sluttidspunkt.
- 4) Rejsens mål med eventuelle delmål.
- 5) De anvendte satser.
- 6) Beregning af rejsegodtgørelsen. ▯

(...)

LFF nr. 285 af 19. maj 1993. Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Alene kørsel til et indtægtsgivende arbejdssted er omfattet af reglen. Til gengæld vil alle former for arbejdspladser, der ikke tillige er den skattepligtiges bopæl, være omfattet af reglerne

Praksis

SKM2001. 427. VLR

En ejendom, hvor skatteyderen både havde bopæl og arbejdssted, ikke anset som arbejdssted i ligningslovens § 9 B's forstand.

Af bemærkninger til den foreslåede ændring af lovens § 9 B, jf. anf. sted sp. 9447 ff, fremgår blandt andet følgende:

"Alene kørsel til et indtægtsgivende arbejdssted er omfattet af reglen. Til gengæld vil alle former for arbejdspladser, der ikke tillige er den skattepligtiges bopæl, være omfattet af reglerne, herunder (.....).

SKM2003. 336. HR

Landsretten havde fundet at skatteyderen skulle beskattes af fri bil. Kørsel mellem sagsøgerens private bopæl, som var sammenfaldende med selskabets adresse, og et datterselskabs arbejdsplads i Norge var ikke kørsel mellem to arbejdspladser og derfor ikke omfattet af reglen i ligningslovens § 9 B, stk. 1, litra b.

For Højesteret gjorde skatteyderen gældende, at kørsel til datterselskabets adresser var omfattet af 60-dages reglen i ligningslovens § 9 B, stk. 1, litra a. Han gjorde nærmere gældende, at opgørelsen af 60 dage var afgørende for, om der var kørt direkte fra hjemmet til datterselskabets adresser. Således kunne sådanne kørsler ikke medtages, hvis man havde besøgt et arbejdssted på vejen.

Heri var Højesteret enig.

TfS1995, 483. HD

En buschauffør havde i indkomstårene 1982-1987 afholdt udgifter i forbindelse med sit arbejde til køb af wienerbrød hos en bager eller mad i en kaffebar. Enkelte gange havde han madpakke med hjemmefra. Landsretten lagde til grund, at han kunne have købt madpakke og opbevaret den i køletaske i rutebilen. Ekstraudgifter til wienerbrød m.v. kunne derfor ikke anses som en nødvendig følge af de vilkår, hvorunder arbejdet var udført, og der kunne ikke gives fradrag for udearbejde. Der kunne ikke indrømmes fradrag ud fra en lighedsgrundsætning, selvom der i andre kommuner fejlagtigt måtte være indrømmet udefradrag under tilsvarende omstændigheder. Højesteret stadfæstede landsrettens dom med bemærkning, at det er en grundlæggende betingelse for fradrag, at arbejdet udføres under sådanne vilkår, at merudgifter til forplejning er en nødvendig følge heraf.

SKM2001. 255. LR

Ligningsrådet fandt, at en nærmere beskrevet bilordning - hvor arbejdsgiveren og den ansatte indgår selvstændige leasingaftaler med leasingselskabet - ikke er omfattet af ligningslovens § 16, stk. 4, om beskatning af fri firmabil. Ligningsrådet lagde til grund, at der indgås skriftlige separate aftaler mellem henholdsvis leasingselskab og virksomhed og leasingselskab og den ansatte, at de samlede udgifter til bilens drift, afskrivning og forrentning - alle indeholdt i leasingydelsen - fordeles proportionalt mellem parterne på grundlag af de faktisk kørte km. fordelt på henholdsvis erhvervsmæssig og privat kørsel (leasingaftalerne forudsættes at være identiske), at leasingydelsen for hver af parterne betales direkte til leasingselskabet, samt at hver af parterne alene hæfter for egne forpligtelser i relation til leasingselskabet. Endvidere forudsatte Ligningsrådet, at der løbende føres et detaljeret kørselsregnskab for den stedfundne kørsel.

SKM2018. 523. SR

Skatterådet kan ikke bekræfte, at medarbejdere i X koncernen, der indgår en medarbejderleasingaftale med et selskab i koncernen som leasinggiver, ikke skal beskattes af værdi af fri bil, når arbejdsgiver yder en rabat på leasingaftalen i forhold til, hvad ikke ansatte leasingkunder skal betale for samme aftale.

SKM2011. 61. SR

Skatterådet bekræftede, at en medarbejder i A koncernen vil blive beskattet efter reglen i ligningslovens § 16, stk. 4 vedrørende fri bil, såfremt medarbejderen indgår en medarbejderleasingaftale med B A/S.

Skatterådet fandt, at såfremt B A/S, der er leasinggiver og datterselskab af A A/S, leaser biler til ansatte i A, må denne leasing sidestilles med det tilfælde, hvor en arbejdsgiver stiller en leaset bil til rådighed for den ansatte. De ansatte, der benytter sig ordningen, skal derfor beskattes i overensstemmelse med ligningslovens § 16, stk. 4.

Skatterådet fandt derimod, at en medarbejder i A koncernen ikke vil blive beskattet efter reglen i ligningslovens § 16, stk. 4 vedrørende fri bil, hvis medarbejderen indgår en privatleasingaftale med B A/S. Dette skyldes, at leasing af biler sker på de samme vilkår (herunder den samme forrentning), der gælder for B's eksterne kunder. Dette indebærer, at der ikke stilles nogen fri bil til rådighed for de ansatte, og at der ikke er noget at beskatte.

SKM2011. 724. SR

Skatterådet bekræfter, at det ikke vil have skattemæssige konsekvenser for en ansat i en virksomhed, som spørger har indgået aftale med om udlejning af elbiler, hvis spørger udlejer bilerne til ansatte i virksomheden til privat brug i aftentimer og weekends til normalpris.

Skatterådet bekræfter, at det under visse forudsætninger ikke vil have skattemæssige konsekvenser for en ansat i en virksomhed, som spørger har indgået aftale med om udlejning af elbiler, hvis spørger udlejer bilerne til ansatte i virksomheden og andre til privat brug i aftentimer og weekends til en reduceret pris.

Skatterådet bekræfter, at det vil have skattemæssige konsekvenser for en ansat i en virksomhed, som spørger har indgået aftale med om udlejning af elbiler, hvis spørger udlejer bilerne til ansatte i virksomheden til privat brug i aftentimer og weekends til en reduceret pris.

TfS 1996, 781 TSS

2. Kontorinventar

Der vil typisk være tale om, at arbejdsgiveren stiller kontorstol, bord, lampe m.v. til rådighed for den ansatte.

Hvis dette inventar i såvel fremtonings- som indretningsmæssig henseende svarer til det inventar, som arbejdsgiveren stiller til rådighed på arbejdspladsen, vil den ansatte ikke skulle beskattes af rådigheden over inventaret.

Såfremt der - rent undtagelsesvist - bliver tale om beskatning af kontorinventar, vil den skattepligtige værdi være det beløb, som det pågældende inventar kan lejes til i almindelig fri handel i låneperioden, jf. ligningslovens § 16, stk. 3.

Den juridiske vejledning, , afsnit C. A. 4.3.1.2

"Udgifter til mad og drikke er som hovedregel en privat udgift, som lønmodtageren ikke kan få fradrag for. I særlige situationer kan arbejdsforholdene for lønmodtagere, der har arbejde uden for et fast arbejdssted dog gøre, at lønmodtageren er nødt til at afholde særlige udgifter i forbindelse med spisning indenfor arbejdstiden."

Den juridiske vejledning, C. A. 4.3.3.1.2

Som udgangspunkt er en arbejdsplads i forhold til LL § 9 B og LL § 9 C et sted, hvor der erhverves en indtægt. Alle former for arbejdspladser, der ikke også er den skattepligtiges bopæl, er omfattet. Ud over

almindelige faste arbejdspladser omfatter begrebet også arbejdspladser, hvor der foregår fx kundebesøg, konferencer eller afhentning af post eller materialer.

Den juridiske vejledning, afsnit C. A. 5.9.

Gratis benyttelse af andres rørlige eller urørlige gods skal beskattes. Se SL § 4, litra b, 1. pkt. Udgangspunktet for beskatning af løsøre, som arbejdsgiveren stiller til rådighed i hjemmet, er LL § 16. Løsøre, som arbejdsgiveren stiller til rådighed i hjemmet, kan være omfattet af bagatelgrænsen for mindre personalegoder. Se LL § 16, stk. 3, 3. pkt.

Hvor arbejdsgiveren stiller kontorinventar, såsom kontorstol, bord, lampe til rådighed for den ansatte i forbindelse med en hjemmearbejdsplads, skal den ansatte som hovedregel ikke beskattes af rådigheden over inventaret. Det er en betingelse, at det i såvel fremtoning som indretningsmæssig henseende svarer til det inventar, som arbejdsgiveren stiller til rådighed på arbejdspladsen. Se TfS 1996, 781 TSS.

Den juridiske vejledning, , afsnit C. A. 5.14.1.10

Hvis en arbejdsgiver stiller en bil til rådighed for den ansattes private kørsel, skal den ansatte som udgangspunkt beskattes af fri bil efter ligningslovens § 16, stk. 4.

Som en undtagelse hertil har det daværende Ligningsråd i SKM2001. 255. LR imidlertid anerkendt et deleleasingarrangement således, at der ikke skal ske beskatning af værdi af fri bil, hvis nærmere angivne betingelser er opfyldt. Skatterådet har videreført og præciseret denne praksis ved afgørelserne i SKM2010. 147. SR, SKM2017. 384. SR, SKM2017. 729. SR og SKM2018. 212. SR.